

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/450/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114231654
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114231654.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Ing. W. K., nar. XX.X.XXXX, bytom D., W. XXXX/XX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Milanom Očkom, so sídlom D., K. XX, proti odporcovi Bc. V. K., nar. XX.X.XXXX, bytom D., P. XXX/XX, právne zastúpenému advokátkou JUDr. Martou Wertlenovou, so sídlom D., W. XXXX/XB, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 17C/295/2014-65 zo dňa 25. apríla 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh navrhovateľa, keď mal za to, že nie sú splnené predpoklady pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi. Vychádzal z toho, že odporca má stále štatút študenta a pripravuje sa na budúce povolanie denným štúdiom (prezenčnou formou štúdia) na vysokej škole. Okresný súd konštatoval, že hoci prítomnosť na výučbe nie je vždy striktné kontrolovaná, je predpokladaná. Výučba často prebieha „každý všedný deň“, preto u takéhoto typu štúdia sa obvykle nepredpokladá, že študent zároveň vykonáva zamestnanie na plný úväzok. Pritom len samotná skutočnosť, že dieťa je schopné nejakej zárobkovej činnosti, nestačí na zánik vyživovacej povinnosti.

Okresný súd dodal, že z dôvodu hospodárnosti konania nepripustil zmenu návrhu, pokiaľ išlo o návrh navrhovateľa na zníženie výživného. O trovách konania rozhodol tak, že v spore úspešnému odporcovi ich náhradu v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznal s poukazom na osobitosť tohto konania - „výživné rodič a dieťa“.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho „zmeny“ tak, že rozsudok okresného súdu bude zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Poukazoval na to, že odporca študuje magisterské štúdium už štvrtý rok a pôvodne mal štúdium na Vysokej škole ekonomickej v Prahe ukončiť v akademickom roku 2013/2014. Celkovo tak namiesto 5-ročnej dĺžky ľudia už (zatiaľ) študuje 8 rokov.

Zároveň už počas štúdia začal podnikateľ - je jediným konateľom MK+MK, s.r.o., ktorá spoločnosť vznikla 7.2.2009 a v roku 2013 mala súčet mimoriadnych výnosov 16.072,89 eura. Z uvedeného navrhovateľ uzavrel, že odporca vykonával podnikateľskú činnosť v takom rozsahu, že sa nemohol sústavne venovať príprave na budúce povolanie a teda bol schopný sa samostatne živiť v zmysle § 62 ods. 1 zákona o rodine.

Navrhovateľ zdôraznil, že bol predložený dôkaz - potvrdenie o štúdiu, z ktorého vyplýva, že odporca nevyhovел štátnym záverečným skúškam. Ak tieto opakuje, nevyžaduje si to jeho sústavnú dennodennú prípravu na štúdium. Okresný súd však nepovažoval za potrebné vykonať vysvetľujúci dôkaz o skutočnom rozsahu štúdia odporcu, v dôsledku čoho nedostatočne zistil skutkový stav.

Odporca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť a odvolanie protistrany označil len za účelové. Mal za to, že okresný súd vykonal dokazovanie „vyčerpávajúcim spôsobom“.

Odporca zopakoval, že riadne študuje na vysokej škole, teda „súvislým denným štúdiom“ sa pripravuje na svoje povolanie. V spoločnosti MK + MK, s.r.o., má len kapitálovú účasť, pričom jeho vklad uhradila matka; z titulu funkcie konateľa, či spoločníka nemá žiaden príjem. Dodal, že navrhovateľ dlhodobým neplnením si vyživovacej povinnosti mu vytvoril nepriaznivú sociálnu situáciu. Podľa odporcu nie sú tvrdenia o dĺžke vysokoškolského štúdia právne relevantné.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h/, 2 O.s.p.

Dôvodnou je odvolacia námietka, že v konkrétnostiach súdnej veci bolo potrebné podrobnejšie skúmať okolnosti dĺžky štúdia odporcu na vysokej škole. Vo všeobecnosti síce platí, že vysokoškolské štúdium je akceptovateľnou prípravou výživou oprávnenej osoby (v prejednávacom prípade odporcu) na budúce povolanie, ale nejedná sa o akýsi paušálny záver absolútne vylučujúci možnosť preukázania opaku. Inými slovami, skutočnosť, že (plnoleté) dieťa študuje na vysokej škole, automaticky neznamená, že vyživovacia povinnosť rodičov k nemu nemôže zaniknúť.

Hoci uplatňovanie práv navrhovateľom nebolo v priebehu konania (vždy) náležite dôsledné a konkrétne (a to i napriek „ustanoveniu“ právneho zástupcu), je nepochybné, že už v návrhu na začatie konania výslovne navrhovateľ spochybňoval primeranosť dĺžky vysokoškolského štúdia odporcu. Predmetný - zásadný - argument okresný súd v podstate vôbec neposudzoval.

Z prehľadu výsledkov štúdia odporcu pritom vyplýva (na čo poukazoval aj navrhovateľ), že odporca opakovane absolvoval skúšky s výsledkom „nevyhovel“. Už i bez dotknutého podrobného prehľadu priebehu štúdia odporcu (č.l. 55 až 58) je zrejme, že tento bol/je vo veku takmer 30 rokov stále študentom vysokej školy a jeho štúdium na Vysokej škole ekonomickej v Prahe trvá už 8 rokov; ktoré tvrdenia nijakým spôsobom nespochybnil ani samotný odporca.

Za takejto situácie je nevyhnutné dôsledne posúdiť predmetný faktický stav. V širšom ponímaní ide o dostatočne konkrétne ustálenie celkového priebehu prípravy odporcu na budúce povolanie, čo zahŕňa zedefinovanie/vymedzenie absolvovaného stredoškolského štúdia (eventuálne i štúdia na inej vysokej škole) a podrobné ustálenie dôvodov vysokoškolského štúdia na Vysokej škole ekonomickej v Prahe značne presahujúceho štandardný rozsah takéhoto štúdia.

Konštatovanie okresného súdu o konkrétnom spôsobe štúdia odporcu a s tým spojenými jeho bezprostrednými študijnými povinnosťami v rozhodnom období nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Tak, ako je všeobecne známou skutočnosť, že pri dennom štúdiu sa predpokladá denná prítomnosť študenta „v škole“, je rovnako všeobecne známou skutočnosťou, že pri opakovaní ročníka, resp. v rámci absolvovania tzv. medziročníka študent navštevuje len niektoré predmety, eventuálne sa „len“ pripravuje na opakovanie skúšky, pri absolvovaní ktorej v predchádzajúcom období nevyhovel; bez povinnosti znovu absolvovať semestrálnu výučbu, za ktorú už získal zápočet.

Len na okraj krajský súd uvádza, že dostatočne konkrétnym skutkovým spochybnením nevyhnutnosti dĺžky štúdia odporcu navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia, ako i dôkazné bremeno, s čím je spojený presun predmetných základných povinností na druhú sporovú stranu, pokiaľ táto tvrdí, že dĺžka prípravy odporcu na budúce povolanie je primeraná.

Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude v zmysle vyššie uvedených intencií ozrejmiť skutkový stav, samozrejme, pri rešpektovaní sporového/kontradiktórneho charakteru konania a následne tento posúdiť z hľadiska relevantnej právnej normy - § 62 ods. 1 zákona o rodine. Zároveň je nevyhnutné, aby okresný súd v rámci hodnotenia prípadu zaujal dostatočne konkrétne stanovisko (umožňujúce odvolací prieskum) k tomu, že odporca je už dlhodobo jediným spoločníkom i konateľom obchodnej spoločnosti, ktorá vykazuje nie zanedbateľné ekonomické ukazovatele.

Keďže výrok o náhrade trov konania je závislý od rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd súčasne so zrušením meritórneho rozhodnutia zrušil i naň nadväzujúce rozhodnutie o trovách konania. V „novom“ rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa tiež o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.